

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte forslaget. Det drejer sig om en beskatning af avancer ved ejendomme, som udlejes, og man kan sige, det giver en klar afgrænsning, men forholdene for udlejnings-ejendomme er ikke ens – der er meget stor forskel på, om der er tale om udlejningsejendomme, der består af lejligheder, eller der er tale om en udlejningsejendom, der består af forretningslokaler. Det sidste er der jo nærmest frit marked for, mens der stadig væk er mange begrænsninger for lejlighedsudlejningsejendomme. Da beslutningsforslaget ikke skelner i denne henseende, kan vi alene af den grund ikke støtte det.

Bente Juncker (CD):

Dette forslag handler stort set om en ekstra gang skat, nemlig tredjegangsbekskatning af erhvervs-ejendomme. Det kan Centrum-Demokraterne ikke gå ind for.

Det, der nok stikker forslagsstillerne i øjnene, er de store gevinster ved salg af udlejnings-ejendommene inde i City. Det er ganske rigtigt, at der har været handlet nogle til nogle skyhøje priser, men det er jo ikke tilfældet andre steder i landet; dér sælger man ikke ligefrem ejendomme med gevinst.

Ifølge beslutningsforslaget skal man ved opgørelse anvende den 17. alm. vurdering. Jeg mener, at de gældende regler om fradragsret for vedligeholdelsesudgifter giver et godt incitament til at holde ejendommene i god stand. På lidt længere sigt er der ikke tvivl om, at byfornyelse vil blive påkrævet, og det vil altså sige, at man flytter pengene fra den private lomme over til en offentlig kasse.

Hvad angår ubebyggede grunde, mener jeg, man skal være heldig for i dag at få nogen som helst fortjeneste ved at sælge en grund.

Vi må altså afvise forslaget, da vi ikke går ind for yderligere beskatning på disse områder.

Glistrup (FP):

Fremskridtpartiet er ubetinget og tvivlløs modstander af forslaget, og vi er det først og sidst af socialpolitiske grunde. Når de svage i dette land skal have en ordentlig levestandard, skal der være en stor produktion til fordeling mellem befolkningen, og skal vi have en stor produktion, så skal vi have en rationel udnyttelse af vort produktionsapparat, ikke bare

nyanskaffelser, som vi talte om under den foregående sag på dagsordenen, men også af det allerede eksisterende produktionsapparat.

For at det eksisterende produktionsapparat kan blive udnyttet bedst muligt, er det vigtigt, at det uden nogen som helst træghedskonserverme Grunde kan bevæge sig over til at blive ejet af de til enhver tid mest dynamiske og mest energiske mennesker, så de virkelig kan få noget ud af de forskellige kapitalgoder her i landet, men en kapitalvindingskat har efter al erfaring en sådan stavnsbindingseffekt, at den sinker og svækker overgangen af kapitalgoderne til de unge, de energiske og de driftige, og derfor forvolder en sådan ordning store socialpolitiske ulykker.

Nu vil den socialdemokratiske ordfører nærmest forsøge at oversætte dette her til, at det kun drejede sig om boligudlejningsejendomme, men først og fremmest er det jo et forslag, der vender sig med styrke imod erhvervets produktionsvirksomheder, med styrke imod mange steder, hvor grundlaget for valutaindtjeningen her til landet findes; det hele vil blive sløvt og gråt og passiveret af en sådan stopklods, som en kapitalvindingsafgift udgør.

Selv for boligudlejningsejendomme er de betragtninger, jeg anførte, væsentlige. Vi trænger til, at vor boligmasse bliver moderniseret, at den bliver udstykket i ejerlejligheder, at den bliver udnyttet på en socialt forsvarlig måde på masser af andre områder, og det bliver den kun, hvis man undgår at belægge ejerne med en kapitalvindingskat.

Dette her er ikke bare noget, som allerede den daværende lektor i skatteret kunne påpege, da kapitalvindingskatten blev indført i 1960, i en stor afhandling i Ugeskrift for Retsvæsen. Det har i allerhøjeste grad stået sin prøve i praksis, specielt da partiet Venstre gennemtruffede den horrible kapitalvindingskat i april 1975 og vi så, hvordan både landbrug og andre ting blev lagt aldeles øde, fordi det nu engang passede hr. Poul Hartling at få tingene indrettet på den måde. Vi fik først løst op for situationen, da hr. Anker Jørgensen en februar-aften i 1977 kom til Holstebro og ikke forstod ret meget af, hvad det drejede sig om, og derfor sagde ja til de gæve vestjyder – der skulle være folketingsvalg 3-4 dage senere – således at vi takket være Socialdemokratiet fik afviklet Venstres horrible kapitalvindingsstavnsbåndøde-